

Nr 115.

Af herr **Bäckström**, om *skrifvelse till Kungl. Maj:t angående förenkling i inskrifningsnämnds sammansättning.*

Ett spörsmål, som under de närmast följande åren mer än förut torde komma att kräfvat Kungl. Maj:ts och Riksdagens uppmärksamhet, är frågan, huru vårt land skall vinna ett kraftigt försvar, utan att folkets ekonomiska bärkraft alltför hårdt prässas. En viktig sak för det målets ernående i möjligaste bästa mån är först och främst att göra besparingar i försvarsutgifterna på alla punkter, där så kan ske utan att härens eller flottans värnkraft försvagas.

De i värnpliktslagen af den 14 juni 1891 § 18 mom. 1 och 2 bestämda inskrifningsnämnderna för rullföringsområde och för sjömanshus ha genom talrikheten af medlemsantalet och genom sin sammansättning blifvit alldeles onödigt dyrbara apparater, särskildt med afseende på Norrland och rikets inlandskap.

Inskrifningsnämnd för rullföringsområde skall enligt gällande bestämmelse bestå af 1) en ordförande af regementsofficers rang, 2) en lagfaren ledamot, tillförordnad af Konungens befallningshafvande, 3) rullföringsområdesbefälhafvare, 4) dennes biträde, 5) läkare, 6) en sjukvårdssoldat, 7) två icke militärer, valda af landsting respektive stadsfullmäktige. Inskrifningsnämnd för sjömanshus har ungefär enahanda sammansättning och kan liksom den förutnämnda förstärkas af en sjöofficer. Nämnderna i fråga bestå således af 8 å 9 ledamöter.

Nu får staten inom hvarje rullförings- och sjömanshusområde betala rese- och dagtraktamentsersättning åt alla dessa efter för respektive medlem gällande klass af resereglementet, och de summor, som härtill åtgå, äro sannerligen afsevärda och kunde med annan användning ge mycket bättre valuta. Ty det verkliga gagn en hel del af inskrifningsnämndens ledamöter gör, torde vara af högst problematisk art, och antalet ledamöter

kunde betydligt inskränkas till båtnad för statskassan, utan att ändamålet behöfde i någon mån förfuskas.

Såväl ordföranden-regementsofficeren som den lagfarne ledamoten torde godt kunna utgå, då rullföringsområdesbefälhafvaren bör vara så hemmastadd i tolkningen af värnpliktslagen m. m., att han kan fungera som både ordförande och lagfaren ledamot i nämnden. I stället för biträdet borde länsmanen inom respektive distrikt mycket väl kunna fylla platsen som protokollsförare och ortens fjärdingsman kunna ersätta sjukvårdssoldaten, som har att mäta de värnpliktige, detta i synnerhet som länsman och fjärdingsman under nuvarande regim i allt fall måste närvara vid inskrifningsförrättning. Hvad slutligen de två civila ledamöterna beträffar, torde i dessas ställe kunna med lika godt arbetsresultat användas tvenne i inskrifningsorten boende betrodda män. Med denna förenkling skulle vinnas icke blott besparing af afsevärda summor utan också ett utnyttjande af den orts- och personkännedom, som nämnden komme att på hvarje förrättningsställe besitta.

På grund af det anförda få vi hemställa,

att Riksdagen ville besluta i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning i syfte att åstadkomma för-
enkling i inskrifningsnämnds sammansättning.

Stockholm den 25 januari 1912.

W. Bäckström.

I motionen instämma:

Olof Jonsson.

E. F. Hellberg.

Ad. Wiklund.

J. Rehn.

Ant. Wikström.